



מ"ת 35042/01/15 - מדינת ישראל נגד עבדלחכים שביר (עציר)-בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 35042-01-15 מדינת ישראל נ' שביר(עציר)

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אסף בר יוסף

נגד

המשיב עבדלחכים שביר (עציר)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד אחמד יונס

ועו"ד מואנס יונס

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, על רקע כתב אישום הכולל שלושה פרטי אישום- מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת- 2 עבירות, ניסיון למתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, הפרעה לעובד ציבור, ניסיון להפרעה לעובד ציבור, קשירת קשר לעוון, עבירות מחודשים אוקטובר- דצמבר 2014, ומיום 21/12/14.

2. המשיב, הוא תושב עזה, אשר במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היה סוחר ובמסגרת עסקיו, הייתה לו גם חנות לממכר מוצרי חשמל שונים. יחד עם המשיב עבד בחנות גם בנו עימאד (להלן: "עימאד").

3. נטען, כי בתאריך 16/12/14 הגיע המשיב כדין לישראל, ורכש מחברת "אורות העמקים" מוצרי חשמל שכללו בין היתר, 181 חבילות באורך 100 מטרים בקוטר 5 מ"מ, של כבלי פלדה וכן 360 חבילות באורך 100 מטרים בקוטר 6 מ"מ (להלן: "כבלי הפלדה"). עוד נטען, כי המשיב באמצעות אחר דאג שכבלי הפלדה יוסתרו במשטחים המכילים את מוצרי החשמל הנוספים שרכש. בתאריך 21/12/14 במעבר כרם שלום, התגלו על ידי המאבטחים הבודקים במעבר, כבלי הפלדה ונתפסו לפני הגעתם למשיב בעזה.

על רקע האמור יוחס למשיב עבירות של ניסיון להפרעה לעובד ציבור וניסיון למתן שירות להתאחדות בלתי מותרת (האישום השלישי לכתב האישום).

4. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בגין עבירה של ניסיון להפרעה לעובד ציבור בהתאם לסעיף 288 לחוק העונשין. אשר לעבירה של ניסיון למתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, לפי סעיף 185(ג) (לתקנות (שעת חירום), 1945, נטען, שאין ראיות לכאורה, שכן האמור בסעיף 4 לעובדות האישום השלישי: "ניסה המשיב ליתן שירות להתאחדות בלתי מותרת בכך שימכור וימסור את כבלי הפלדה, לאנשים שחשד שהם פעילי חמאס ונמנע מלברר עובדה זו", לא נשען על ראיות כלשהן מלבד השערה של המבקשת. עוד הדגיש בא כוח המשיב כי אין מחלוקת שכבלי הפלדה נשוא

עמוד 1



האישום, מוגדרים כמוצרים **מפוקחים**, אם כי לא אסורים, בכפוף למתן היתר פרטני. עוד אישר כי לא היה בידי המשיב אישור פרטני כנדרש מסיבות פרודצורליות.

מנגד, בא כוח המבקשת סבור שקיימות ראיות לכאורה גם ביחס לעבירה של ניסיון למתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, ממכלול הנסיבות ודברי המשיב בהודעותיו.

5. ביחס לאישום השלישי, עיינתי בחומר החקירה ולהלן חומר הראיות הרלוונטי:

הודעת המשיב מיום 1/1/15 שעה 16:19-

במסגרת הודעה זו המשיב מאשר את הזמנת מוצרי החשמל לרבות כבלי הפלדה מחברת "אורות עמקים". כמו כן, מאשר כי אמר לחמודה (עובד בחברת "אורות עמקים") להניח את כבלי הפלדה בקרטונים על המשטחים בתוך המשאית. עוד אישר כי כבלי הפלדה לא היו רשומים בהזמנה עצמה.

לשאלת החוקר: "לאיזה מטרה החלטת להביא את הכבלים האלה בידיעה שהם אסורים?"

השיב: "רק לרווח כספי, רציתי להרוויח על חבילת הפלדה האחת 30 שקל".

לשאלת החוקר: "למי אתה מוכר את כבלי הפלדה האלה?"

השיב: "לסוחרים בעזה, עבד אבו אסי...עבדאללה קוידר, אבו עווד".

לשאלת החוקר: "האם קנית את כבלי הפלדה לצורך ביטחוני או לטובת ארגונים כלשהם?"

השיב: "לא".

לשאלת החוקר: "למה הכבלים האלה אסורים בעזה?"

השיב: "כי כבלי הפלדה משמשים למנהרות".

עוד עיינתי בהודעות הבעלים והעובדים של חברת "אורות עמקים". להלן, בתמצית עיקרי הדברים:

הודעת מוחמד אגבריה (סמנכ"ל החברה)-

מאשר כי המשיב הגיע למקום עסקם וביצע הזמנת מוצרי חשמל וסוכם ששווי העסקה כ-14,000 ₪... והוא עזב. לאחר מכן, אני יודע מבחור שלי בשם אנס אגבריה שהוא מנהל מכירות אצלי שקיבל פקס נוסף ביום 20/12/14, מידי עבדלחכים (המשיב), שביקש עוד ציוד חשמלי ועוד כבלי חוטי חשמל. ביום שבת הכנו לו את כל הציוד, העמסנו על המשאית של ווחיד אכטילאת (נהג ערבי ישראל מכבר דבוריה שהוביל את הסחורה עד מעבר כרם שלום). עוד מסרנו לנהג מעטפה עם חשבוניות. אני הבנתי ממנהל העמסה שנתנו לנהג שלוש מעטפות ובהם שלוש חשבוניות על כל מה שהעמיס.



לשאלתך, במעבר כרם שלום נתפסו שתי מעטפות עם החשבונית ללא החשבונית של כבלי החשמל ואיך אני מסביר זאת- אולי אבד לנהג, אין לי הסבר, אולי נפל לנהג.

לשאלתך, חוטי הברזל נמצאו בתוך אמצע המשטח ומסביב קרטונים כך שנראה שניסו להסתיר את זה- אני לא מתערב בצורת העמסה אבל לפי מה שהבנתי ממוחמד עליאן לא רצה שהכבלים החשמליים יקרעו את הקרטונים...כבלי הפלדה משמשים למתיחות כבלי חשמל... המשיב ביצע רכישות נוספות אצלנו של כבלי פלדה בתאריך 24/11/14 וב-18/10/14.

הודעת אנס אגבריה (מנהל שיווק לשטחים-עזה) מיום 24/12/14-

לשאלתך מי העמיס את המשאית- מוחמד עליאן שהוא עובד בחברה אשר מקבל את ההזמנה ומעמיס אותה על העגלה... לנהג נמסרו שלוש חשבוניות בתוך מעטפות סגורות שהוא אמור להעביר אותם לנהג המשאית יחד עם הסחורה (מדפיס את החשבוניות ומוסר לחוקר), כשמוחמד מעמיס את הסחורה, עובד אחר בשם בדרן אגבריה עוזר לו.

הודעת מוחמד אגבריה (עובד בחברה- מיום 24/12/14)-

אני הייתי עם אח שלי בדרן בעת העמסת המשאית. בדרן היה על המלגזה ואני הייתי למטה ואמרתי לו כיצד להעמיס. חוטי הפלדה היו מונחים על משטח ולאחר מכן אנחנו עוטפים אותם בניילון כדי שלא יפלו. את המשטחים עם חוטי הפלדה העמסתי באמצע כדי שלא יפלו... זה משטח כבד ולכן העמסנו אותו באמצע והדברים היותר קלים העמסנו מסביב...רק חוטי הפלדה היו בתפזורת, כל שאר הסחורה היו בקופסאות קרטון.

לשאלתך, את שיטת העמסה אני בחרתי ואמרתי לבדרן כיצד להעמיס.

עוד מעיין בחומר החקירה, ובתמונות המתעדות את המטען שהועמס על המשאית, עולה כי נתפסו כמות כבלי הפלדה המצוינים באישום השלישי. בנוסף, קיים מסמך של משרד הביטחון שעניינו "רשימת הפריטים המפוקחים לרצועת עזה", כאשר כבלי הפלדה בכל עובי מוגדרים כציוד דו- שימושי מפוקח לפרויקטים (רשימה הפרטים המפוקחים- עדכון אוקטובר 2012).

6. על רקע המתואר לעיל ולאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בחומר הראיות, כמפורט לעיל, הנני קובע כי לא הונחו ראיות לכאורה כנדרש ביחס לעבירה של ניסיון למתן שירות להתאחדות בלתי מותרת. בעוד ביחס למעשה של ניסיון להפרעה לעובד ציבור- מעבר להסכמת ב"כ המשיב בדבר קיומן של ראיות לכאורה, הרי בפועל, אין מחלוקת שלא היה בידי המשיב היתר פרטני להעברת כבלי הפלדה כנדרש על פי הדין. כך שלא משנה אופן העמסת והנחת כבלי הפלדה בתוך המשאית (האישום השלישי).

7. באשר לאישומים הראשון והשני, ב"כ המשיב לא חלק על העובדות, אם כי לגישתו, אין בחומר הראיות



כדי לגבש את היסוד הנפשי הנדרש בעבירה של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת בהתאם לסעיף 85(1)(ג) לתקנות ההגנה לשעת חירום.

בתמצית, נטען, **ראשית**, כי "כבלי הפלדה" הינם מוצר "מפוקח" על פי הרשימה של משרד הביטחון, ולשם העברתו נדרש היתר פרטני. כך שאין עסקין במוצר ברשימת המוצרים "האסורים". **שנית**, כבלי הפלדה מיועדים גם לשימוש אזרחי, שכן, המשיב מסר בהודעותיו שהינו סוחר ובבעלותו שתי חנויות למוצרי חשמל בעזה. נהג לספק למוסדות אזרחיים דוגמת משרד הבריאות, משרד הפנים ורשויות מקומיות העוסקות בפיתוח תשתיות. עוד לעניין זה הפנה בא כוח המשיב להודעת יגאל שדה- ספק ישראלי ממנו רוכש המשיב. **שלישית**, נטען, כי המשיב ביוזמתו בחקירתו אישר שאדם בשם תיסיר שלמיטב ידיעתו משמש כחשמלאי שעובד במוצב השייך לחמא"ס, הגיע בחודש נובמבר 2014 לחנות שבבעלותו ורכש מבנו עימאד כבלים "נורוגיים" חשמליים (730 מטר). כמו כן מסר שמות של סוחרים ומוסדות שסיפק להם כבלי פלדה, לרבות אנשים שמשתייכים לחמא"ס.

הסנגור הדגיש, כי המשיב הוא תושב רצועת עזה שנשלטת באופן פורמאלי ומעשי על ידי שלטון חמא"ס. עוד הפנה לעניין זה לתשובת המשיב בפני חוקריו לשאלה מדוע לא סירב למכור לפעילי חמא"ס, השיב: "אני מפחד שישרפו לי את העסק".

עוד לעניין זה הדגיש הסנגור, כי למשיב לא היה קשר ישיר עם ארגון החמא"ס, ואינו נמנה על ארגון החמא"ס. לפי האישומים הראשון והשני, מיוחס למשיב כי סיפק לחמא"ס את הכבלים בסוברו כי נועדו, בין היתר, לשימוש במטעני חבלה או למנהרות שישמשו את החמא"ס נגד ישראל (סעיף 4 ו-5 לעובדות האישום הראשון ועובדות 10-11 לאישום השני). בא כוח המשיב הפנה לחקירתו של המשיב הן בפני אנשי הביטחון הכללי והן בפני חוקרי המשטרה כי אין לו ידיעה מדויקת למה משמשים כבלי הפלדה על ידי פעילי החמא"ס (ראה הודעה מיום 13/1/15 עמ' 2 ש' 25-27). מטרתו היתה רווח כספי ולא עמדה כל כוונה ביטחונית כנגד ישראל. לעניין זה הפנה לחקירת המשיב בפני שירות הביטחון הכללי מיום 11/1/15 פסקה 10.

עוד לעניין זה הדגיש הסנגור, כי הבסיס הראייתי עליו נשענת המבקשת ביחס לאישומים הראשון והשני מבוסס על גרסת המשיב עצמו בהודעותיו, מבלי שקיים בחומר הראיות "דבר מה נוסף". שכן, אין בהודעת מוחמד אלקצץ שגם הוא סוחר עזתי במוצרי חשמל מישראל - לעזה, וכן בהודעת חסאן שוראפי (משמש כבעל חברה המובילה סחורות ממעבר כרם שלום לרצועת עזה) כדי לגבש "דבר מה נוסף", שכן, חסאן מוסר באופן כללי כי גם המשיב רוכש ממנו מוצרי חשמל. אשר לחסאן שוראפי מאשר שהוא מוביל עבור המשיב סחורות מהמעבר אך אין בדברי שני העדים כדי לקשור בין מוצרי החשמל שרוכש המשיב לבין הזיקה המיוחסת למשיב במכירת הכבלים לארגון החמא"ס.

8. ב"כ המבקשת מנגד, טען כי חומר הראיות שנאסף לחובת המשיב יש בו כדי לגבש ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירות נשוא האישומים הראשון והשני שעניינם מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, קשירת קשר לעוון, הפרעה לעובד ציבור.

נטען, כי עיקר הראיות נשען על הודאות המשיב בחקירתו כי נהג למכור מוצרי חשמל, לרבות כבלי פלדה וחוטנים "נורוגיים" חשמליים, גם לאנשים המזהים כפעילי חמא"ס וגם אישר שהסחורה הייתה



מועברת לבקשת פעילי חמא"ס בקרבת מקום למוצבים שלהם. הכל לגרסת המשיב למטרת רווח כספי בלבד. לעניין זה נטען, כי המשיב בהתנהגותו המתוארת נהג, לכל הפחות, תוך "עצימת עיניים", שכן המשיב בהודעותיו אישר כי כבלי הפלדה נעשה בהם שימוש, בין היתר, למנהרות ולמוצבי חמא"ס. עוד לעניין זה נטען, כי עצם התנהגותו של המשיב, בהתאם לגרסתו, בתדריך חמודה (מבית העסק של "אורות עמקים"), כיצד להסתיר את כבלי הפלדה בעת העמסתם על המשאית, לצד העובדה שהמשיב לא טרח לפעול כדין היינו לבקש היתר פרטי עבור כבלי הפלדה, בנוסף, העובדה שבחשבוניות לא נמצאה רישום לאותם כבלי פלדה, אף הן מעידות על היסוד הנפשי הנדרש לצורך הרשעת המשיב במעשה המיוחס לו.

אשר להשגות הסנגור נטען, כי מקומן להתלבן במסגרת התיק העיקרי.

אשר לעילת המעצר- נטען, כי המעשים המיוחסים למשיב מקימים עילת מעצר סטטוטורית לחובת המשיב, וביתר שאת נוכח החשש להימלטות מן הדין בשים לב שהמשיב תושב רצועת עזה, ועל כן עתר להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

9. מעיון בכלל הודעות המשיב, הן בפני חוקרי המשטרה והן בפני חוקרי שירות הביטחון הכללי, עולה בתמצית, כדלקמן:

בהודעתו (מיום 11/1/15) ביחס לאישומים הראשון והשני, מסר המשיב אודות ציוד חשמלי שרכש בחודשיים האחרונים "מאורות העמקים", בין היתר מוטות חשמל, גלגלי פלדה, גלגלי כבלים. כאשר נשאל האם הוא יודע לאיזה מטרה עשויים להשתמש גלילי הפלדה, השיב: "אני יודע שחמא"ס משתמש בכבלי פלדה 10 מ"מ למנהרות שלהם אולם אין לי קשר איתם ולא מכרתי להם".

ש: "האם אתה מבטיח שהפלדה אשר רכשו ערד וחברת אלחדאד (הכוונה פלדה שרכשו ממנו), לא יגיע לחמא"ס? השיב: "אני מוכר להם את הפלדה ולא יודע אחר כך למה הם משתמשים בו".

כשנשאל איזה ציוד חשמלי מכר לחמא"ס, השיב: "אני מכרתי כבלים נורווגי חשמלי...אני יודע שתיסיר חשמלאי עובד במוצב בחמא"ס הגיע לפני חודש בערך לעסק אל הבן שלי עימאד וקנה 730 מטר נורווגי לעבודות במוצב החמא"ס, לא יודע בדיוק פרטים, ולעיתים מגיעים פעילי חמא"ס ורוכשים כבלים מהסוג הזה ומנורות, למוצבים שלהם, ואני שולח את הבקשה שלהם עם חאתם שבור...וחאתם מוסר להם את הסחורה ליד מסגד אלאקצה, כי לא נותנים לו להגיע למוצב הזה...את הכבלים אני קונה מאבו עיסא אלקצאץ".

לשאלת החוקר: "כמה מכרת לפעילי חמא"ס?" השיב: "730 מטר בערך ובין 10-13 גלילים קטנים, 100 מטר לכל גליל, לקחו אותם פעילי חמא"ס לא מכיר אותם ומי שהעביר להם את ההזמנה הינו חאתם...הבן שלי עימאד מוכר להם...חמא"ס יודעים למה להשתמש בו, למוצבים שלהם, והגלילים הקטנים חמא"ס משתמש בהם..."



ש: "האם חמא"ס משתמשים בכבלים האלה גם למטענים?" השיב: "ייתכן, אני לא יודע". כשנשאל: "מי מפעילי חמא"ס קנו את הכבלים האלה?", השיב: "חמא"ס היו שולחים חשמלאים לרכישת הכבלים האלה, כמו תיסייר ונוספים, לא מכיר אותם, ולעיתים היו פעילי חמא"ס מהמשרדים כמו משרד הבריאות ועוד וקונים מפסקים ומנורות ודברי חשמל לבנייה...גם ממשרד הפנים.. התשלום בוצע בדולר או בשקל מזומן".

ש: "למה היית מוכר לפעילי חמא"ס אם היו משתמשים בהן למוצבים ויכול להיות מטענים גם כן?", השיב: "למטרות רווח בלבד". כשנשאל מדוע לא סירב למכור לפעילי חמא"ס? השיב: "אני מִפְחֵד שִׁישְׁרְפוּ לִי אֶת הָעֵסֶק" (עמ' 4 ש' 88).

בהודעתו מיום 13/1/15, חזר על כך שהוא לא יודע לאיזו מטרה החמא"ס משתמש בגלילים. ביחס לכבלים הנורווגים מסר: "מכרתי לחמא"ס ואחרים באותו מחיר" (עמ' 2 ש' 39).

עוד מזכ"ד חקירת המשיב על ידי שירות הביטחון הכללי מיום 11/1/15, עולה, כי כאשר נשאל ביחס למעורבותו במכירת כבלי חשמל מסוג נורווגי וכבלי תקשורת לחמא"ס- מסר, כי מזה תקופה מוכר כבלי חשמל מסוג נורווגי לארגון החמא"ס (ראה סעיף 16 לזכ"ד). מודע לכך שחמא"ס צבאי לוקחים ממנו את הכבלים. בנו עמאד עומד בקשר עם פעילי חמא"ס. המשיב מסר פרטים נוספים אודות אנשי חמאס להם מכר ציוד חשמל (ראה סעיף 24 לזכ"ד). אשר למודעותו לשימוש שעושים בכבלי פלדה (בין היתר, למנהרות), לדבריו לא ידע מי מהאנשים להם מכר עשה שימוש בכבלים למטרות טרור, אותו עניין הרווח הכספי (ראה סעיף 25 לזכ"ד).

10. מהמקובץ לעיל, עולה כי למעשה, המשיב בהודעותיו אינו מכחיש כי מכר כבלי פלדה וכבלים חשמליים נורווגים לפעילי חמא"ס שונים. דומני, שיש בכך כדי להקים תשתית ראייתית לכאורית מספקת לשלב בו אנו נמצאים- בחינתן של ראיות לכאורה. יתרה מכך, די ברף של "עצימת עיניים" מצד המשיב כדי לגבש את היסוד הנפשי הנדרש.

ודוק, במסגרת הליכי מעצר עד תום ההליכים איננו נדרשים להכריע בשאלת אשמתו של הנאשם. כפי שקבע בית המשפט העליון פעמים רבות בעבר, חומר הראיות יבחן לעומקו במסגרת כור ההיתוך של ההליך הפלילי. ראיות לכאורה הינן מטבען ראיות גולמיות בלבד. כל שמוטל על בית המשפט בשלב זה הוא לוודא כי קיים בחומר הראיות פוטנציאל ראייתי שייצא "מהכוח אל הפועל בעתיד, בסיום ההליך השיפוטי" (ראה בש"פ 8087/95 זאדה). במסגרת ההליך העיקרי, תבחן לעומקה שאלת מודעותו לטיב המעשים שביצע. אולם לצורך ההליך דנא די אפוא בקיומו של פוטנציאל זה מצוי בהודעותיו של המשיב. האם אכן עצם המשיב את עיניו לנוכח קיומו של חשד זה? האם ידע או היה עליו לדעת אודות טיבם ה"ביטחוני" של מעשיו? האם קמה למשיב הגנת "הצורך"? האם קיים לצד הודאות המשיב, כטענת המבקשת, "דבר מה נוסף"? בנוסף, הקושי העולה לכאורה מטענת המבקשת כי "המשיב סיפק לחמא"ס את הכבלים בסוברו כי נועדו, בין היתר, לשימוש למטעני חבלה (סעיף 4 לעובדות אישום הראשון)... וכן הטענה כי נתן שירות על ידי כך שהעביר את כבלי הפלדה לאנשים שחשד כי הם פעילי חמא"ס או מעבירים את כבלי הפלדה לחמא"ס ונמנע מלברר עובדה זו" (סעיף 11 לעובדות האישום השני) - שאלות אלה תתבררנה במסגרת ההליך העיקרי (ראה לעניין זה בש"פ 4256/12 שהאב מחמוד



אבו נ' מ"י). לא מן הנמנע, כי בסופו של יום המשיב יעמוד בנטל הנדרש ממנו כקבוע בסעיף 85(1)(ג) לתקנות, בשים לב, לנימוקים והטיעונים שעמד עליהם בהרחבה בא כוח המשיב המלומד כמפורט לעיל.

11. כנגד המשיב קמה עילת מעצר סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים-שכן, מיוחסות למשיב עבירות נגד ביטחון המדינה. בנוסף קיימת עילת מעצר בדמות יסוד סביר לחשש להימלטות מן הדין, שכן המשיב אינו אזרח ישראלי.

12. עם זאת, ובהתאם למצוות המחוקק, נותר אפוא לבחון היתכנותה של חלופת מעצר, שכן, הכלל בעבירות ביטחון, הינו מעצר עד תום ההליכים.

13. בא כוח המשיב עתר להפנות את המשיב לקבלת תסקיר מעצר אשר יבחן חלופת מעצר בדמות מעצר בית בשטח מדינת ישראל תחת פיקוח של ערב ישראלי, לצד הפקדה כספית.

בא כוח המשיב עמד על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב, יליד 1963, אב ל-16 ילדים, ללא רבב בעברו, מנהל אורח חיים נורמטיבי, נושא תעודת סוחר מטעם הרשויות בישראל על רקע עיסוקו כסוחר ומייבא מוצרי חשמל מישראל לרצועת עזה קרוב ל-10 שנים. אינו נמנה על שורות ארגון החמא"ס. שיתף פעולה עם רשויות החקירה. המעשים המיוחסים לו אינם ברף החמור ביחס לעבירות ביטחון.

בא כוח המשיב הפנה לאסופת פסיקה במקרים דומים ואף יותר חמורים, התומכת בגישתו. היינו, שחרור לחלופת מעצר בשטחי מדינת ישראל תחת פיקוחם של ערבים ישראליים והפקדה כספית.

14. בא כוח המבקשת מנגד, עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים ללא צורך בהפנייתו לקבלת תסקיר, שכן, לשיטת המבקשת מסוכנותו הסטטוטורית הטבועה מהמעשים המיוחסים למשיב ונסיבות ביצועם לכאורה. עוד עמד בא כוח המבקשת על החשש להימלטות מן הדין, שכן המשיב אינו אזרח ישראלי.

15. לאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים שוכנעתי שבמכלול הנסיבות, יש מקום לבחון חלופת מעצר- בדמות מעצר בית בתוך שטח מדינת ישראל, תחת פיקוחם של ערבים וזאת לאחר שייבחנו באמצעות תסקיר מעצר של שירות המבחן. שכן, קיימת פסיקה של בית המשפט העליון, גם בעבירות ביטחון, ואף יותר חמורות מאלו המיוחסות למשיב, המורה על שחרור לחלופת מעצר הולמת.

16. קובע להמשיך דיון וקבלת תסקיר שירות המבחן ליום 19/2/15 שעה 10:00.



17. תשומת לב שירות המבחן, כי המשיב דובר השפה הערבית ונתון במשמורת בכלא "נפחא"

18. רשמתי בפני את התחייבות בא כוח המשיב (052-2632684) למסור את פרטי החלופה לשירות המבחן.

המזכירות תזמן את המשיב לדיון באמצעות שב"ס למועד הנ"ל.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לבאי כוח הצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ה, 03 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.